

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0220/2007

11.6.2007

RAPORT

privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară
(2007/2103(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportoare: Glenys Kinnock

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	20

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară (2007/2103(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Mileniului din 8 septembrie 2000, care stabilește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM-uri) drept criterii convenite în comun de comunitatea internațională pentru eliminarea sărăciei,
- având în vedere Rapoartele succesive privind dezvoltarea umană elaborate de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (UNDP),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2005 privind rolul Uniunii Europene în atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului(ODM-uri)¹,
- având în vedere Declarația de la Roma privind armonizarea, adoptată la 25 februarie 2003 ca urmare a Forumului la nivel înalt privind armonizarea, și Declarația de la Paris privind eficiența ajutorului, adoptată la 2 martie 2005 ca urmare a Forumului la nivel înalt privind punerea în aplicare, alinierea și rezultatele (denumită în continuare „Declarația de la Paris”),
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european” (denumit în continuare „Consensul european pentru dezvoltare”), semnată la 20 decembrie 2005²,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Strategia UE pentru Africa: spre un pact euro-african pentru accelerarea dezvoltării Africii” (COM(2005)0489),
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2005 privind o strategie de dezvoltare pentru Africa³,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de instituire a unui instrument financiar de cooperare pentru dezvoltare (denumit în continuare „Instrument de cooperare pentru dezvoltare” (DCI))⁴,
- având în vedere rapoartele anuale ale Secretarului General al ONU privind aplicarea Declarației Mileniului a Organizației Națiunilor Unite, ultimul dintre acestea datând din iulie 2006,
- având în vedere raportul Grupului de lucru al Proiectului Mileniului al ONU, condus de

¹ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 311.

² JO C 46, 24.2.2006, p.1.

³ Texte adoptate la această dată, P6_TA(2005)0445.

⁴ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

profesorul Jeffrey Sachs, intitulat „Investind în dezvoltare: un plan practic pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului”,

- având în vedere Raportul Conferinței ONU pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD) – Țările cel mai puțin dezvoltate 2002: ieșind din capcana sărăciei,
- având în vedere rapoartele anuale ale UNICEF privind situația copiilor lumii și Convenția ONU privind drepturile copilului din 1989,
- având în vedere Raportul Comisiei Europene privind „Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului 2000–2004” (SEC(2004)1379),
- având în vedere Raportul anual de monitorizare globală al Băncii Mondiale, ultimul fiind publicat în aprilie 2007,
- având în vedere Raportul de cooperare pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică 2006, ultimul fiind publicat în martie 2007¹,
- având în vedere declarațiile finale și concluziile conferințelor internaționale, în special Conferința internațională privind finanțarea pentru dezvoltare (Monterrey, 2002), Reuniunea mondială la nivel înalt din 2005 (New York, 2005), Reuniunea mondială la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă (Johannesburg, 2002), a treia Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cel mai puțin dezvoltate (Bruxelles, 2001), a patra Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (Doha, 2001), Conferința internațională privind populația și dezvoltarea (CIPD) (Cairo, 1994), sesiunea specială a Adunării Generale a ONU din 1999 pentru analizarea progresului către atingerea obiectivelor CIPD („Cairo + 5”) și Forumul mondial al educației (Dakar, 2000),
- având în vedere rezervele naționale exprimate de statele membre ale UE în declarațiile finale și concluziile conferințelor menționate mai sus,
- având în vedere angajamentele luate de către UE la Reuniunea la nivel înalt de la Barcelona din martie 2002, înaintea Conferinței de la Monterrey,
- având în vedere angajamentele G8 de la Gleneagles din 2005 privind volumul ajutoarelor, ajutoarele pentru Africa Subsahariană și calitatea acestora,
- având în vedere cel de-al patrulea raport de evaluare al Grupului de lucru II al grupului interguvernamental privind schimbările climatice, intitulat „Schimbările climatice 2007: impacturi, adaptare și vulnerabilitate” (denumit în continuare „Al patrulea raport de evaluare privind schimbările climatice”),
- având în vedere raportul final al Raportului Stern privind economia schimbărilor climatice,
- având în vedere concluziile UNDP, ale Proiectului Mileniului al ONU și ale Băncii Mondiale în raportul lor pe 2006 privind Energia și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM-uri),

¹ Publicat în martie 2007, nr. ISBN 9789264031050.

- având în vedere articolele 177-181 din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
 - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată Ajutorul UE: „Mai substanțial, mai eficient și mai rapid” (COM(2006)0087),
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „Creșterea impactului ajutorului UE: un cadru comun pentru elaborarea documentelor de strategie de țară și de programare multianuală comună” (COM(2006)0088),
 - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Accelerarea ritmului progreselor înregistrate în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului – Finanțare pentru dezvoltare și eficiența ajutorului” (COM(2005)0133),
 - având în vedere concluziile reuniunii Consiliului pentru afaceri generale și relații externe din 10-11 aprilie 2005 privind finanțarea pentru dezvoltare și eficiența ajutorului european,
 - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Codul de conduită al UE în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare ” (COM(2007)72),
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 privind eficiența ajutorului și corupția în țările în curs de dezvoltare¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 februarie 2007 privind asistența bugetară pentru țările în curs de dezvoltare²,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0220/2007),
- A. constată că anul 2007 marchează etapa intermediară a îndeplinirii ODM-urilor în 2015 și, prin urmare, oferă o oportunitate unică pentru a analiza ceea ce rămâne de făcut;
- B. întrucât în Africa Subsahariană multe țări nu sunt în grafic pentru a atinge vreunul dintre ODM-uri și, de asemenea, în multe țări cu venit mediu există regiuni și grupuri etnice compuse din milioane de persoane care realizează progrese insuficiente;
- C. întrucât Consiliul UE a stabilit agenda pentru Reuniunea la nivel înalt a G8 de la Gleneagles din iulie 2005, convenind în mai 2005 ca 0,7% din venitul național brut (VNB) să fie donat ca asistență oficială pentru dezvoltare (ODA) până în 2015, și întrucât această creștere a ajutorului reprezintă o condiție fundamentală pentru atingerea ODM-urilor;
- D. întrucât Comisia pentru asistență pentru dezvoltare a OCDE (DAC) permite ca scutirile de datorii să fie considerate contribuțiile ODA ale țărilor donatoare, chiar dacă aceasta nu reprezintă un transfer de resurse noi de la donator la țările beneficiare;

¹ Texte adoptate la această dată, P6_TA(2006)0141.

² T6-0043/2007, nepublicat încă.

- E. întrucât scutirea de datorii reprezintă unul dintre obiectivele ODM 8, care se orientează în mod specific către „abordarea cuprinzătoare a problemelor legate de datoriile țărilor în curs de dezvoltare prin măsuri naționale și internaționale care să determine durabilitatea datoriilor pe termen lung”;
- F. salută faptul că 24 de țări, inclusiv 18 țări din Africa, au beneficiat până în prezent de anularea datoriilor, dar că este nevoie de o și mai mare rată de anulare a datoriilor;
- G. întrucât sunt necesare anual 6,9 miliarde EUR pentru ODA în vederea atingerii ODM-urile privind învățământul primar și întrucât actuala ODA globală pentru învățământul primar este în jur de 1,6 miliarde EUR – din care UE contribuie cu 0,8 miliarde EUR;
- H. întrucât finanțarea estimată necesară pentru a atinge ODM-urile privind sănătatea este de 21 miliarde EUR pe an, iar finanțarea actuală acoperă numai 36% din această necesitate și întrucât, chiar cu o creștere anticipată a ODA a UE până în 2010, fondurile disponibile vor acoperi numai 41% din cele 21 miliarde EUR necesare – lăsând un decalaj de finanțare de 11,9 miliarde EUR pe an;
- I. întrucât, în ciuda progresului semnificativ înregistrat în ultimii ani în învățământul primar universal, încă mai există 77 de milioane de copii de vârstă școlii primare care nu sunt școlarizați în prezent, iar obiectivul referitor la corectarea dezechilibrului între sexe în școlile primare până în anul 2005 nu a fost atins;
- J. întrucât este cel mai puțin probabil ca cele trei ODM-uri privind sănătatea, și anume cele privind mortalitatea infantilă, mortalitatea maternală și lupta împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei să fie atinse până în anul 2015;
- K. întrucât, în conformitate cu Raportul ONU pentru anul 2006 privind Obiectivele Mileniului, în ciuda progresului înregistrat în anumite țări, rata de infectare cu HIV/SIDA continuă să crească, numărul de persoane infectate crescând de la 36,2 milioane în 2003 la 38,6 milioane în 2005 (dintre care jumătate sunt femei), și întrucât numărul de decese cauzate de SIDA a crescut, de asemenea, în anul 2005, în ciuda accesului ameliorat la terapiile antiretrovirale;
- L. regretând faptul că, în prezent, peste 90% din fondurile de cercetare în sănătate sunt destinate bolilor care afectează doar 10% din populația globului și întrucât este posibil ca sistemele patentate să fi acționat ca un stimulent pentru cercetare și dezvoltare în țările dezvoltate, și nu pentru bolile neglijate care afectează populația săracă;
- M. întrucât, conform anumitor estimări, în țările în curs de dezvoltare există un deficit de aproximativ două milioane de profesori și un deficit de peste patru milioane de lucrători în domeniul sanitar și, în majoritatea cazurilor, nu există strategii pentru formarea profesională și recrutarea acestora;
- N. alarmați de faptul că progresul în soluționarea problemei subnutriției este atât de lent și că 27% din copii sunt subnutriți, iar 53% din decesele în rândul copiilor sub 5 ani sunt asociate cu subnutriția;
- O. întrucât, conform PNUD, cel puțin 19 țări au finalizat evaluările necesităților privind

ODM-urile și alte 55 sunt în curs de elaborare a acestora, dar că, până în prezent, niciuna dintre țările africane cu venituri scăzute **nu pune în aplicare** aceste strategii;

- P. regretă faptul că studiul de referință pentru monitorizarea Declarației de la Paris, care a fost realizat în 2006, a identificat rezultate dezamăgitoare referitoare la punerea în aplicare a garanțiilor privind armonizarea, alinierea și proprietatea;
- Q. recunoscând că CE, Regatul Unit, Olanda, Suedia, Irlanda, Danemarca și Germania cresc procentul de fonduri de ajutor cheltuite prin intermediul ajutorului bugetar general;
- R. întrucât calitatea ajutorului pentru dezvoltare este la fel de importantă ca și cantitatea, având în vedere capacitatea de absorbție a țărilor;
- S. întrucât pentru a se ajunge la un progres în atingerea ODM-urilor este nevoie de acțiuni radicale pentru abordarea cauzelor sărăciei, inclusiv un sistem comercial bazat pe reguli echitabile și corecte destinat promovării comerțului și corectării dezechilibrelor existente în comerțul mondial, mai ales în cazurile în care este vorba de Africa;
- T. întrucât Parlamentul, în Rezoluția sa din 6 iulie 2006 privind comerțul echitabil și dezvoltarea, a recunoscut rolul comerțului echitabil în îmbunătățirea nivelului de trai al micilor fermieri și al producătorilor din țările în curs de dezvoltare, cu condiția ca acesta să constituie un model durabil de producție cu profit garantat pentru producător;
- U. întrucât ajutorul îmbunătățit acordat sectorului privat, în special întreprinderilor mici și mijlocii, constituie pârghia pentru dezvoltarea și crearea de piețe noi, precum și de noi locuri de muncă;
- V. întrucât atingerea ODM-urilor constituie o prioritate a UE și întrucât rolul crucial al autorităților locale în punerea în aplicare a acestor obiective a fost recunoscut de Organizația Națiunilor Unite;
- W. întrucât aproximativ două miliarde de oameni de pe glob nu au acces la rețelele moderne de energie și întrucât nicio țară nu a putut reduce în mod substanțial sărăcia fără creșterea semnificativă a consumului energetic;
- X. întrucât Raportul Stern privind economia schimbărilor climatice și al patrulea Raport de evaluare privind schimbările climatice au demonstrat în mod neechivoc că schimbările climatice au cel mai mare impact asupra țărilor în curs de dezvoltare și că pentru multe dintre cele mai vulnerabile comunități ale lumii, schimbarea climatică este deja o realitate;
- Y. întrucât evaluările preliminare ale Băncii Mondiale indică faptul că va fi nevoie de o sumă anuală de 10-40 miliarde USD pentru ca țările cele mai sărace să facă față schimbărilor climatice și întrucât contribuțiile la fondurile de adaptare la Convenția privind clima nu se ridică la mai mult de 150-300 milioane USD anual;
- Z. întrucât statele fragile afectate de conflicte numără numai 9% din populația țărilor în curs de dezvoltare, dar 27% fac parte din persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, aproape o treime din totalul ratei de mortalitate infantilă și 29% din copii care nu au terminat un ciclu de studii primare în 2005 trăiesc într-un stat fragil;

AA. estimează că buna guvernare și capacitatea instituțională îmbunătățită sunt vitale pentru a asigura servicii sociale de bază, infrastructuri și asigurare socială pentru cetățeni;

BB. recunoscând faptul că îndeplinirea ODM-urilor nu ar constitui numai un pas imens în reducerea sărăciei și suferinței în lume, dar ar servi totodată la demonstrarea abilității sistemului internațional de a stabili și îndeplini obiectivele practice pentru parteneriatul global,

MĂRIREA AJUTOARELOR

1. subliniază faptul că obiectivul major al cooperării pentru dezvoltare este și trebuie să fie lupta împotriva sărăciei; subliniază totuși că această luptă nu se limitează la creșterea materială și, prin urmare, construcția democrației și promovarea drepturilor fundamentale ale omului, a statului de drept și a principiilor justiției, imparțialității, transparenței și responsabilității trebuie să constituie întotdeauna temele centrale ale oricărei astfel de cooperări;
2. reamintește angajamentul luat de țările G8 la Gleneagles în 2005 privind dublarea ajutorului pentru Africa Subsahariană până în 2010 și își exprimă dezamăgirea că, în conformitate cu OCDE, în cazul în care scutirea de datorii nu ar fi luată în considerare ODA „a stagnat în 2006”;
3. subliniază faptul că, pentru a-și îndeplini angajamentele financiare față de Africa, donatorii G8 vor trebui să furnizeze fiecare câte 15 miliarde EUR suplimentare către Africa până în 2010, mai mult decât nivelurile lor din 2004, dar până acum sunt în afara graficului;
4. salută măsura luată de multe state membre ale UE pentru anularea datoriei țărilor în curs de dezvoltare; își exprimă totuși îngrijorarea că aceste anulări de datorii au mărit artificial cifrele ajutorului acordat de UE cu aproape 30% în 2006, aceasta însemnând că statele membre au cheltuit 0,31% din VNB pe ajutor *efectiv* anul trecut, ratând obiectivul intermediar colectiv de 0,33%;
5. solicită Uniunii Europene și țărilor G8 să nu fie de acord cu anularea datoriilor și cu scutirea din statisticile ajutoarelor în conformitate cu Consensusul de la Monterrey din 2002 și cu Concluziile Consiliului din aprilie 2006;
6. regretă faptul că la mijlocul perioadei de punere în aplicare pentru ODM-urilor, ODA din UE-15 scade ca pondere în VNB de la 0,44% ODA/VNB în 2005 la 0,43% ODA/VNB în 2006;
7. salută faptul că ajutorul acordat de Comisie a crescut de la 5,7%, la 7,5 miliarde EUR în 2006, reflectând o capacitate de plată îmbunătățită din nivelul mai ridicat al angajamentelor asumate în ultimii ani;
8. felicită statele membre care au atins sau au depășit obiectivul de 0,7% ODA/VNB și pe acelea care cresc nivelurile *reale* de ajutor, dar regretă că mai multe state din UE-15 nu au atins cu mult obiectivul intermediar de 0,33% în 2006;

9. constată că, în calitate de mare țară G8, Italia nu a îndeplinit cu mult obiectivul de 0,33%, ajutorul său în 2006 ridicându-se la numai 0,2% din venitul său național, după o scădere cu 30% a nivelurilor reale ale ajutorului;
10. constată că Portugalia, care urmează să găzduiască Reuniunea la nivel înalt UE-Africa în cursul președinției sale, a atins numai 0,21% ODA/VNB în 2006;
11. constată că cei care au mărit artificial cel mai mult nivelul ajutorului sunt Austria (57%), Franța (52%), Italia (44%), Germania (53%) și Regatul Unit (28%) și, de asemenea, constată că Germania, care deține atât președinția UE, cât și a G8, nu ar fi îndeplinit obiectivul 0,33% ODA/VNB fără mărirea artificială a ajutorului;
12. solicită tuturor statelor membre care au rămas în urmă să-și onoreze promisiunile făcute la Barcelona, Gleneagles și Monterrey și să se angajeze urgent în creșterea ajutoarelor reale în 2007; solicită Comisiei să sprijine aceste state membre în planificarea atentă a aspectelor financiare și organizaționale pentru creșterea sprijinului viitor în vederea garantării îndeplinirii obiectivului intermediar al UE pentru 2010 de 0,56% VNB;
13. consideră că revizuirea bugetului, începând cu 2008, ar trebui să țină seama de rolul din ce în ce mai important al Uniunii Europene pe plan mondial și să permită creșterea cheltuielilor pentru dezvoltare; în acest context, UE ar putea decide să pună în aplicare noi forme de finanțare a ODM-urilor, ca de exemplu prin Banca Europeană de Investiții (BEI);
14. solicită Comisiei să planifice, în mod foarte clar posibilitatea ca cel de-al zecelea FED să nu fie ratificat de toate cele 27 de state membre înainte de 2010 și, prin urmare, ar trebui să se asigure imediat ca, în perioada de tranziție (2008-2010) fondurile să fie disponibile;
15. îndeamnă Comisia să continue explorarea surselor inovatoare de finanțare ca moduri alternative de asigurare a fondurilor pentru programele de dezvoltare, dar subliniază că aceasta ar trebui să vină ca o completare la angajamentul de a atinge 0,7% din VNB pentru ODA;
16. îndeamnă statele membre ale Uniunii Europene să realizeze evaluări periodice ale progresului către țintele ODA și salută propunerea Comisiei ca statele membre ale UE să pună în aplicare grafice naționale pentru a se asigura că se află pe calea atingerii țintelor ODA convenite pentru fiecare țară până în 2010/2015 și pentru a ameliora caracterul previzibil pe termen lung al fluxurilor lor de ajutor;
17. îndeamnă UE și G8 să recunoască importanța din ce în ce mai mare a noilor donatori, în special China, și să-i angajeze pe aceștia într-un dialog privind abordările și normele pentru asistența externă, inclusiv importanța de a aplica norme și standarde convenite pe plan internațional în transpunerea ajutoarelor;
18. solicită statelor G8 să disocieze întregul ajutor de interesele lor economice naționale, observând că G8 direcționează în prezent 29% din ajutorul său de grup către țările în curs de dezvoltare, spre deosebire de media totală a donatorilor, de 24%;

SCUTIREA DE DATORII

19. subliniază că este posibil ca 60 de țări să necesite anularea tuturor datoriilor ca să aibă o șansă de realizare a ODM-urilor și că există încă mai multe țări care solicită scutiri de datorii, inclusiv un număr de țări cu „datorii odioase”, precum cele contractate de fostul regim apartheid din Africa de Sud;
20. salută evaluarea Băncii Mondiale conform căreia țările care beneficiază de o scutire de datorii conform Inițiativei pentru țările sărace puternic îndatorate (HIPC) și-au dublat, între anii 1999 și 2005, cheltuielile pentru planurile de reducere a sărăciei;
21. solicită țărilor să își îndeplinească obligațiile privind utilizarea fondurilor eliberate în urma scutirii de și anulării datoriilor în mod transparent și responsabil și susține în continuare că scutirea de datorii nu ar trebui aplicată doar dacă există un consens larg în parlament și în rândul organizațiilor societății civile în legătură cu neîndeplinirea standardelor de transparență și responsabilitate;
22. subliniază că durabilitatea datoriilor pe termen lung va depinde de politici de împrumut responsabile, de asigurarea unor fonduri corespunzătoare, de menținerea unor politici economice sănătoase, de gestiunea consolidată a datoriilor și de responsabilitatea sănătoasă a parlamentelor și a opiniei publice la contractarea împrumuturilor, precum și de rentabilitatea exportului și, în special, de diversificarea exportului;
23. solicită statelor membre care atașează scutirii de datorii condiții structurale dăunătoare, precum privatizarea, restructurarea sectorială, liberalizarea financiară și a comerțului și raportarea la obiectivele macroeconomice ale Fondului Monetar Internațional (FMI), să pună capăt acestei practici;
24. solicită tuturor donatorilor și creditorilor să facă astfel încât toate informațiile legate de împrumuturi și anularea datoriilor să fie disponibile și ușor accesibile în țările partenere și să insiste pentru aceeași transparență și în cazul creditorilor comerciali;
25. solicită statelor membre să acționeze pe „partea de demascare” a corupției, prin anchetarea, acuzarea și includerea pe lista neagră a mituitorilor și să protejeze țările sărace împotriva „Fondurilor vultur”;
26. solicită Băncii Mondiale să pună la dispoziția țărilor care se străduiesc să îndeplinească ODM-urile mai multe fonduri preferențiale;

FINANȚAREA DEZVOLTĂRII UMANE ȘI SOCIALE

27. îndeamnă UE să își mărească angajamentele ODA pentru educație pentru a umple golul de finanțare de 5,6 miliarde EUR și având în vedere că principala dificultate care se pune pentru inițiativa „Educație pentru toți – Fast Track” a Băncii Mondiale este lipsa de finanțare externă, felicită Comisia pentru eforturile pe care le-a întreprins pentru ca donatorii să-și mărească angajamentele, dar deplânge faptul că dacă angajamentele luate cu ocazia Conferinței donatorilor, care a avut loc la Bruxelles, la 2 mai 2007, ar trebui să permită unui milion de copii să meargă la școală, mai rămân încă alte 76 de milioane copii care nu sunt școlarizați;
28. invită UE să-și mărească procentul ODA global de 6,6% pentru sănătate pentru a acoperi

lipsa de finanțare de 11,9 miliarde EUR pe an din totalul estimat de 21 miliarde EUR necesar pentru a acoperi nevoile globale în domeniul sănătății și solicită susținerea continuă, în creștere și previzibilă a Fondului Global de luptă împotriva SIDA, a tuberculozei și a malariei;

29. invită Uniunea Africană (UA) să-și continue sprijinul pentru Declarația de la Abuja din 2001 care confirmă că țările ar trebui să aloce cel puțin 15% din bugetele lor naționale pentru sănătate, dar regretă faptul că numai două state africane au îndeplinit această promisiune;
30. subliniază faptul că guvernele țărilor în curs de dezvoltare au făcut un progres real în ultimii zece ani în privința creșterii investițiilor în sănătate și educație, dar că în anumite cazuri promisiunile nu au fost îndeplinite și solicită acestor guverne să stabilească un grafic pentru atingerea obiectivului de investiție a cel puțin 20% din bugetele guvernamentale în educație și a obiectivului de investiție de 15% din bugetele guvernamentale în sănătate;
31. solicită Curții de Conturi să pună în aplicare în 2008 un control al angajamentului în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), ca până în 2009 să fie alocate 20% din toate ODA ale CE, sănătății de bază și educației primare și secundare;

PRIORITĂȚI ÎN DEZVOLTAREA UMANĂ ȘI SOCIALĂ

32. subliniază că este prioritară asigurarea ca acei copii „inaccesibili” - cei proveniți din state fragile, afectate de conflicte, cei cu handicap, din regiuni îndepărtate, proveniți din familii afectate de sărăcie cronică sau cei excluși din motive etnice – să poată avea acces la dreptul lor la educație primară;
33. solicită UE să acorde o atenție urgentă educației în statele fragile afectate de conflicte, care primesc în mod curent mai puțin de o cincime din ajutorul global pentru educație, în ciuda faptului că aceste țări reprezintă căminul a mai mult de jumătate din copiii lumii, care sunt privați de educație și invită în special Biroul de Ajutor Umanitar al Comisiei Europene (ECHO) să urmeze orientări clare privind sprijinul ECHO pentru educație în situații de urgență;
34. solicită UE să asiste țările în procesul de construcție a capacității naționale de urmărire a rezultatelor școlare, cu scopul de a se asigura că accesul extins la educație oferă și o educație de calitate;
35. deplânge faptul că, în fond, nicio țară din Africa nu se află pe calea realizării ODM-urilor privind sănătatea maternală și sănătatea copilului;
36. observă că progresul înregistrat privind mortalitatea infantilă rămâne în urma altor ODM-uri, în ciuda disponibilității unor intervenții simple și ieftine care pot preveni milioane de decese în fiecare an și subliniază că terapia de rehidratare orală, baldachinele tratate cu insecticide, alăptatul la sân, precum și antibioticele comune pentru infecțiile respiratorii pot preveni aproximativ 63% din decesele infantile;
37. consideră că infrastructura de îngrijire medicală merită un sprijin financiar stabil și pe

termen lung din partea bugetelor naționale și a asistenței internaționale pentru a îndeplini ODM-urile privind sănătatea, precum reducerea ratei de mortalitate infantilă prin creșterea imunizării, reducerea mortalității maternale prin creșterea accesului la personal calificat, susținerea cercetării, a dezvoltării și a accesului la noi diagnostice și terapii, furnizarea de apă potabilă și servicii de salubritate, creșterea semnificativă pentru atingerea obiectivului de acces universal la prevenirea, tratamentul, îngrijirea și susținerea HIV/SIDA, a malariei, a tuberculozei și a altor boli până în 2010, inclusiv pentru populațiile marginalizate și a celor mai vulnerabile la bolile infecțioase;

38. solicită comunității de donatori internaționali să sprijine țările în curs de dezvoltare pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a programelor de acțiune cuprinzătoare în domeniul sănătății, pentru abordarea unor aspecte precum nevoia de a asigura o finanțare durabilă pentru infrastructura și salariile din domeniul sănătății, creșterea investițiilor în formarea profesională și evitarea unui exod excesiv de inteligență prin migrarea muncitorilor cu înaltă calificare din domeniul sănătății;
39. salută Declarația de la Johannesburg a celei de-a treia sesiuni ordinare a Conferinței Miniștrilor Sănătății din Uniunea Africană din 9-13 aprilie 2007 privind Consolidarea sistemelor de sănătate pentru echitate și dezvoltare ca o inițiativă importantă pentru îndeplinirea ODM-urilor în domeniul sănătății; solicită Uniunii Europene să sprijine statele membre ale UA în procesul de punere în aplicare a programelor bazate pe această declarație;
40. îndeamnă Uniunea Europeană să rămână în avangarda eforturilor de susținere a drepturilor la sănătate sexuală și reproductivă prin menținerea nivelurilor de finanțare pentru punerea în acțiune a Planului de acțiune al Conferinței internaționale privind populația și dezvoltarea și regretă că în timp ce Africa Subsahariană înregistrează cele mai mari rate de mortalitate maternală, aceasta înregistrează, de asemenea, cea mai scăzută rată de utilizare a mijloacelor contraceptive din lume (19%), iar 30% din totalul deceselor maternale de pe continent sunt cauzele avorturilor nesigure;
41. subliniază că ONU plănuiește să adopte o nouă țintă pentru ODM 5 privind accesul universal la sănătatea sexuală și reproductivă și, prin urmare, *ia notă* de Planul de acțiune de la Maputo pentru operaționalizarea cadrului de politică continentală pentru sănătatea și drepturile sexuale și de reproducere 2007-2010, adoptat în sesiunea specială a Conferinței Miniștrilor Sănătății din Uniunea Africană din 18-22 septembrie 2006 (Planul de acțiune de la Maputo);
42. subliniază nevoia urgentă de a aborda violența bazată pe genuri în toate formele, deoarece violența are impacturi asupra accesului fetelor la educație și la sănătate și constituie, de asemenea, unul din factorii determinanți ai pandemiei HIV și, prin urmare, este o barieră principală în calea obținerii unei egalități între sexe în țările în curs de dezvoltare;
43. solicită Comisiei să accelereze ritmul angajamentului asumat de a combate HIV/SIDA în țările în curs de dezvoltare și să se asigure că cei mai afectați beneficiază de un acces și mai bun, la prețuri accesibile, la resursele și politicile de prevenire, la tratamentele antiretrovirale și la serviciile medicale (infrastructură, personal și medicamente) capabile să facă față cererii în creștere;

44. notează faptul că ODM-urile depind, în principal, de stoparea epidemiei de SIDA și solicită Comisiei să acorde prioritate maximă abordării acestei pandemii globale prin sprijinirea unei acțiuni intensificate și cuprinzătoare; subliniază faptul că acțiunea ar trebui să asigure accesul universal la prevenirea și tratamentul existent, precum și investiții corespunzătoare în dezvoltarea și accesul universal la o gamă largă de tehnologii de prevenire inclusiv microbiocide și vaccinuri; și invită Uniunea Europeană să promoveze participarea largită a industriei, un efort științific mai coordonat, precum și politici și programe care accelerează testarea de noi microbiocide și vaccinuri;
45. solicită Uniunii Europene să suplimenteze fondurile pentru a se asigura că progresul în știința și biomedicina de bază are drept rezultat medicamente, vaccinuri noi și accesibile, precum și diagnostice pentru boli neglijate; să sprijine fazele de dezvoltare ale sectorului de cercetare și dezvoltare și să asigure utilizarea de noi produse de către populațiile neglijate;
46. solicită Uniunii Europene să susțină punerea integrală în aplicare a Declarației de la Doha privind Acordul TRIPS și Sănătatea Publică a Conferinței Ministeriale a OMC din 9-14 noiembrie 2001, și să se asigure că medicamentele sunt accesibile pentru acele țări în curs de dezvoltare care iau într-adevăr măsuri în conformitate cu această declarație și solicită, de asemenea, Uniunii Europene să furnizeze asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare pentru punerea în aplicare a măsurilor pro sănătate publică în legislația privind brevetele;
47. evidențiază necesitatea unei revizuirii cuprinzătoare a acelor sisteme aplicate care nu reușesc să rezolve problema privind accesul la medicamente, aceasta incluzând prezentarea de recomandări către OMC de modificare a normelor sale care guvernează exportul de medicamente cu licență obligatorie, cunoscute sub denumirea „Decizia de la 30 august”;
48. subliniază faptul că, potrivit unor anumite estimări, două milioane de profesori și peste 4 milioane de lucrători în domeniul sănătății trebuie recrutați în vederea concretizării obiectivelor programului „Sănătate și educație pentru toți” și 10 miliarde EUR trebuie investite în fiecare an în formare profesională și salarii pentru profesori de calitate și personal din domeniul sanitar;
49. solicită guvernelor țărilor sărace să stabilească, în colaborare cu sindicatele, salarii demne pentru lucrătorii din domeniul sanitar și profesorii existenți
50. solicită guvernelor țărilor sărace să asigure o reprezentare și o supraveghere parlamentară și cetățenească în monitorizarea serviciilor publice și să faciliteze participarea societății civile și a autorităților locale la procesele de planificare și buget la nivel local și național, inclusiv acorduri și contracte semnate cu donatorii;
51. subliniază că în unele țări gradul de subnutriție este în creștere și că pentru întreaga Africă, încă aproximativ 3,7 milioane de copii vor fi subnutriți în 2015 față de prezent și solicită Uniunii Europene să revizuiască și să evalueze dacă investițiile sale indirecte abordează eficient aspectul legat de subnutriție;
52. solicită donatorilor din UE să înceapă imediat raportarea, utilizând indicatorii conveniți la nivel internațional privind nutriția pentru a raporta progresul obținut în domeniul

siguranței alimentare, dispozitivelor de protecție socială, guvernării, apei, salubrității și sănătății;

COOPERAREA PENTRU DEZVOLTARE CONCENTRATĂ PE CALITATEA AJUTORULUI ȘI SĂRĂCIE

53. insistă ca Comisia și statele membre să utilizeze Codul de conduită privind coordonarea donatorilor pentru a se asigura că cheltuielile și programele în domeniul sănătății și educației sunt mai bine coordonate și pentru a garanta un accent îmbunătățit asupra țărilor care nu primesc ajutoare, inclusiv țările în situații de criză și statele fragile;
54. îndeamnă toate statele membre să pună în aplicare pe deplin Declarația de la Paris pentru a îmbunătăți eficiența ajutorului și subliniază că Uniunea Europeană trebuie să depună mai multe eforturi în legătură cu responsabilitatea reciprocă, proprietatea țărilor partenere și reforma asistenței tehnice deoarece statele membre DAC au înregistrat rezultate slabe în aceste trei domenii, conform ultimului studiu de bază al OCDE privind punerea în aplicare a Declarației de la Paris;
55. solicită UE să își susțină partenerii în construirea propriei capacități interne de conducere a unui proces coerent de gestiune a dezvoltării, deoarece aceasta rămâne cel mai important lucru în asigurarea proprietății de drept a țărilor și a conducerii propriului proces de dezvoltare;
56. consideră că micro-finanțarea reprezintă unul dintre cele mai importante instrumente în lupta împotriva sărăciei deoarece îi îndreptățește chiar pe săraci să participe activ la această luptă;
57. consideră că prioritățile specifice egalității între sexe și drepturile copiilor trebuie reconsiderate în politica de dezvoltare a Comunității, ca drepturi de bază și ca parte a criteriilor de guvernare aplicate în conformitate cu Acordul de la Cotonou¹ și cu alte acorduri;
58. salută Parteneriatul CE privind sexele pentru dezvoltare și pace care a fost lansat recent, cu scopul de a garanta că aspectele legate de sexe nu sunt lăsate pe plan secundar în ceea ce privește punerea în aplicare și revizuirea Declarației de la Paris;
59. consideră că documentele strategiilor de reducere a sărăciei (PSRP) și documentele de strategie de țară (CPS) sunt instrumente potențiale importante pentru atingerea ODM-urilor, dar că acestea ar trebui elaborate, puse în aplicare, supravegheate și evaluate în consultare cu parlamentele din statele ACP și statele membre, Parlamentul, societatea civilă și autoritățile locale și ar trebui să se concentreze pe atingerea ODM-urilor;
60. își exprimă îngrijorarea în legătură cu lipsa de flexibilitate în programarea CE care definește priorități limitate la începutul unui ciclu de programare și apoi nu permite susținerea de noi aspecte, chiar dacă acest lucru este solicitat direct de către guvernele

¹ Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou, la 23 iunie 2000 (JO L 317, 15.12.2000, p. 3), astfel cum a fost modificat la Luxemburg la 25 iunie 2005 (JO L 209, 11.8.2005, p. 27).

partenere;

61. subliniază faptul că obiectivul pe termen lung al cooperării pentru dezvoltare trebuie să fie acela de creare a condițiilor pentru o dezvoltare durabilă economică, socială și de mediu; subliniază, în acest context, necesitatea de a promova parteneriatele public-private de creștere a inițiativei, inclusiv măsuri de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii în vederea creșterii productivității și nivelului de ocupare a forței de muncă;
62. subliniază potențialul ridicat al investițiilor străine directe în dezvoltare, creștere economică durabilă, transfer de know-how, spiritul întreprinzător și tehnologie, precum și crearea de locuri de muncă; subliniază, în acest context, importanța unui climat transparent, previzibil și favorabil pentru investiții, reducerea birocrăției pentru societăți, respectarea drepturilor de proprietate, promovarea concurenței și lupta pentru politici macroeconomice solide;
63. solicită donatorii și beneficiarii să susțină datele îmbunătățite pentru punerea în aplicare și supravegherea ODM-urilor;
64. solicită Comisiei să garanteze că atunci când fondurile sunt cheltuite pe infrastructură, reducerea sărăciei rămâne obiectivul principal al tuturor proiectelor;
65. recunoaște că fondurile și facilitățile UE de tipul Facilității pentru infrastructură, facilității pentru apă și facilității pentru energie abordează aspecte importante, dar pune la îndoială faptul conform căruia, fie individual, fie colectiv, acestea contribuie la susținerea semnificativă concentrată pe ODM-uri;
66. solicită Uniunii Europene să consolideze parteneriatele pe care le are cu țările în curs de dezvoltare astfel încât să încurajeze responsabilitatea și obligațiile reciproce, prin stabilirea de repere previzibile și termene limită pentru creșterea ODA, în vederea facilitării planurilor țărilor beneficiare pentru creșterea investițiilor publice;
67. subliniază că trebuie utilizate toate mijloacele în vederea atingerii ODM-urilor și că acest lucru necesită parteneriate cât mai largi ale părților interesate, în special cu parlamentele naționale ale țărilor în curs de dezvoltare, cu societatea civilă, autoritățile locale și partenerii privați;
68. are încredere că se va ajunge la un acord în timpul elaborării Strategiei Comune Africa-UE privind importanța fundamentală a atingerii ODM-urilor până în 2015;

SPRIJINUL BUGETAR GENERAL

69. insistă că UE și guvernele partenere să garanteze că sprijinul bugetar va lua întotdeauna forma ajutoarelor de la buget care acordă fonduri pentru un sector specific în care acestea ar trebui cheltuite, să utilizeze țintele legate de sărăcie care măsoară direct rezultatul politicilor în locul intrărilor și ieșirilor de la buget, să pună în aplicare mecanisme și instrumente de supraveghere pentru a garanta că un procent corespunzător în ajutorul de susținere de la bugetul general susține nevoile de bază, în special sănătatea și educația; subliniază că acestea ar trebui însoțite de susținere pentru crearea de capacități și subliniază că 0,5% din susținerea acordată de la buget ar trebui rezervată în mod exclusiv pentru

organele de supraveghere ale societății civile;

70. solicită UE să sprijine o gestiune coerentă a ODM-urilor a sprijinului bugetar general în diverse părți ale executivului și ale legislativului și să asigure sprijin pentru cercetarea atentă de către societatea civilă parlamentară și autoritățile locale a sprijinului bugetar pentru a asigura o legătură puternică și clară între sprijinul bugetar și atingerea ODM-urilor;
71. solicită participarea parlamentelor naționale și a societății civile la supravegherea bugetară eficientă sub forma unor studii de urmărire a cheltuielilor publice (PETS) care să facă o comparație detaliată între „intrări” și „ieșiri” pe baza criteriilor DAC ale OCDE;
72. solicită UE să crească ponderea ajutoarelor cheltuite printr-un sprijin bugetar direct pentru acele țări care au făcut dovadă de bună guvernare, respect al drepturilor omului și principiile democrației;
73. subliniază faptul că sprijinul bugetar în forma sa comună este în esență un alt acord pe termen scurt între donatori și guverne, cu câteva acorduri care depășesc trei ani și solicită donatorilor să prelungească termenul angajamentului pe care îl fac, posibil de-a lungul liniilor propuse de CE pentru „Contractele ODM” care implică angajamente pe șase ani și înțelegeri clare și claritate cu privire la momentul și modul în care un astfel de sprijin va fi suspendat;
74. solicită țărilor să se concentreze asupra implicațiilor sprijinului bugetar general pentru egalitatea femeilor și relațiile dintre sexe deoarece creșterile globale ale finanțării nu depășesc neapărat accesul și statutul inegal al grupurilor marginalizate, inclusiv femei și persoane cu handicap;

GUVERNARE

75. reamintește că Acordul de la Cotonou dispune de un cadru pentru dialog între UE și statele ACP cu privire la aspecte legate de guvernare și solicită UE să consolideze acest cadru în locul adăugării de noi inițiative, strategii și politici;
76. regretă faptul că instrumentul de guvernare al CE care este prezentat drept o tranșă de stimulare pentru sprijinul bugetar reduce ODM-urile la doar unul din douăzeci și trei de indicatori, cu alți indicatori precum liberalizarea comerțului, antiterorismul și migrația care sunt irelevanți pentru punerea în aplicare a ODM-urilor, și consideră că instrumentul de guvernare ar trebui să se concentreze asupra angajamentului țării partenere de punere în aplicare a ODM-urilor;
77. îndeamnă CE să profite de oportunitatea prezentată de Revizuirea 2008 a abordării Profilului de Guvernare pentru a asculta părerile parlamentelor din Europa și Africa și ale organizațiilor societății civile, precum și ale guvernelor statelor membre și africane, și pentru a adapta abordarea sa de guvernare în consecință;

PACE ȘI SECURITATE

78. reamintește faptul că pacea și securitatea sunt vitale pentru atingerea ODM-urilor și, ca

urmare, îndeamnă UE să se asigure că politicile sale de dezvoltare au un impact pozitiv asupra construirii păcii;

79. reamintește faptul că angajamentul de a integra sensibilitatea față de conflicte în toate politicile și instrumentele UE, așa cum s-a susținut în Programul pentru prevenirea conflictelor violente de la Goteborg din 2001, și solicită UE să pună în aplicare cele mai recente instrumente adoptate în vederea prevenirii conflictelor, precum Strategia UE privind armele mici și de calibrul mic, Cadrul politic al UE pentru reforma sectorului de securitate și Conceptul comun al UE pentru dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR);
80. salută faptul că un tratat de comercializare a armelor are acum sprijinul a 80% din guvernele lumii, și îndeamnă UE să își joace rolul în garantarea faptului că poate exista un tratat internațional, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

COMERȚ

81. invită UE să adopte o politică coerentă între politicile sale comercială, de pescuit, de cooperare pentru dezvoltare și politica agricolă comună, pentru a evita impactul negativ, direct sau indirect, asupra economiei țărilor în curs de dezvoltare;
82. subliniază faptul că deschiderea comerțului poate reprezenta unul dintre cei mai eficienți factori determinanți ai creșterii economice, dar că aceasta trebuie completată de politici interne sociale și de redistribuire în vederea reducerii sărăciei;
83. subliniază promisiunea cu ocazia Runderi de dezvoltare de la Doha și necesitatea unor sisteme comerciale internaționale corecte și echitabile bazate pe reguli, concepute pentru a corecta dezechilibrele comerciale din comerțul global, în special în ceea ce privește Africa, solicită UE să depună eforturi maxime pentru a pune capăt impasului în negocierile OMC;
84. notează faptul că potrivit Președinției Runderi blocate de la Doha, pentru a facilita un acord amiabil de dezvoltare, UE trebuie să aibă în vedere reducerea subvențiilor exporturilor agricole care denaturează comerțul cu un procent estimat de 70% și că trebuie încheiat un acord privind reducerile subvențiilor și ale tarifelor pentru ca negocierile să se încheie până la sfârșitul anului 2007;
85. consideră că un comerț corect constituie un instrument important în construirea unui comerț durabil cu profituri corecte pentru producătorii din țările în dezvoltare; solicită Comisiei să răspundă Rezoluției Parlamentului privind comerțul corect și dezvoltarea printr-o recomandare pentru a sprijini comerțul corect, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din rezoluție;
86. invită Comisia să garanteze că acordurile sale comerciale contribuie la, în loc să împiedice, îndeplinirea ODM-urilor; în special, ar trebui să garanteze că acordurile de parteneriat economic (APE) constituie instrumente de dezvoltare și de eradicare a sărăciei în ACP;
87. consideră că dispozițiile privind proprietatea intelectuală ar trebui excluse din acordurile de parteneriat economic (APE) și negocierile privind acordurile de liber schimb (ALS), în special dispozițiile TRIPS care depășesc Acordul TRIPS, precum exclusivitatea datelor și

limitările motivațiilor licențelor obligatorii;

88. consideră că toate statele ACP ar trebui să aibă un drept clar de a decide dacă să extindă negocierile peste schimbul de bunuri; solicită Comisiei să garanteze că drepturile de proprietate intelectuală și problemele de la Singapore (politica concurențială, achizițiile publice și investițiile) sunt retrase de la masa negocierilor dacă statele ACP nu doresc să negocieze aceste aspecte;
89. ia notă de studiile recente realizate de UNCTAD care indică faptul că liberalizarea extensivă a comerțului în LDC are puține efecte asupra obiectivelor de reducere durabilă și semnificativă a sărăciei și a contribuit la un declin în ceea ce privește comerțul țărilor în curs de dezvoltare, în special al țărilor africane și solicită Uniunii Europene să înceapă o campanie durabilă, sinceră pentru a mări cu adevărat capacitatea de export a acestor LDC-uri prin promovarea asistenței tehnice pentru normele fiziosanitare, legea proprietății, capacitățile societăților și programele de adăugare a valorii;
90. solicită Comisiei să își adapteze politicile de cooperare și comerț pe cât posibil pentru a ajuta guvernele țărilor în curs de dezvoltare să mențină și să dezvolte serviciile publice, în special cele care garantează accesul integral pentru populație la apă potabilă, servicii de sănătate, educație și transport;
91. îndeamnă să se ia deplin în considerare faptul că statele ACP sunt deseori foarte dependente de bunurile primare, care sunt în special vulnerabile la fluctuațiile de preț și la creșterea tarifelor, și subliniază importanța diversificării, dezvoltarea industriilor de prelucrare și a IMM-urilor din aceste țări;
92. accentuează importanța creării de capacități pentru comerț și nevoia de resurse suplimentare din UE pentru a consolida capacitatea statelor ACP de a identifica nevoi și strategii, pentru a negocia și sprijini integrarea regională, pentru diversificarea și pregătirea pentru liberalizare prin creșterea producției, a capacității de aprovizionare și comercializare și compensarea costurilor de adaptare, precum și creșterea abilității acestora de a atrage investiții;
93. solicită Comisiei să mărească asistența legată de comerț pentru a sprijini crearea capacității, care este esențială dacă va trebui ca țările cele mai sărace să poată aborda concurența crescută rezultată din liberalizarea pieței;
94. insistă ca resursele de acoperire a ajutorului pentru comerț trebuie să fie suplimentare celor furnizate în baza celui de-al zecelea FED, în conformitate cu cererile ACP ca adaptarea APE să fie finanțată separat de și în plus față de cel de-al zecelea FED;

SCHIMBĂRILE CLIMATICE

95. îndeamnă UE să continue să joace un rol principal în promovarea unor abordări mai clare, mai eficiente pentru o dezvoltare durabilă și cu emisii scăzute de dioxid de carbon;
96. subliniază că comunitățile sărace din țările în curs de dezvoltare au contribuit cel mai puțin la schimbările climatice, dar vor suferi cel mai sever efectele acestora; invită UE să pună la dispoziție finanțări substanțiale pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să se

adapteze la creșterea nivelului mării și la o creștere a forței și frecvenței condițiilor meteorologice extreme precum secetele, furtunile puternice, inundațiile etc., precum și asigurarea sănătății, producția de alimente și presiunea de apă, care ar putea pune în pericol dezvoltarea și ar putea duce la migrarea la scară largă și la amenințări la adresa securității;

97. solicită UE să disponibilizeze fonduri semnificative pentru a permite țărilor sărace să se adapteze la schimbările climatice și accentuează faptul că acestea nu pot fi pur și simplu canalizate din bugetele de ajutor existente și că plățile ar trebui să fie suplimentare și compensatorii; consideră că o proporție semnificativă din venitul strâns prin licitarea alocațiilor din cadrul Schemei Europene de Comerț și impozitarea pentru dioxidul de carbon ar trebui utilizate pentru a finanța o dezvoltare clară în țările în curs de dezvoltare;
98. subliniază că adaptarea nu trebuie abordată doar ca un aspect umanitar sau ca o prioritate doar în contextul convenției privind clima; subliniază că măsurile de reducere a riscului și de protejare a climei trebuie integrate pe ordinea de zi privind dezvoltarea globală, inclusiv în programul strategic de reducere a sărăciei (PSRS) și documentele de strategie națională (DSN);
99. solicită UE să introducă măsuri de urgență care să permită țărilor sărace să producă tehnologie brevetată de dezvoltare biologică pentru a contribui la soluționarea problemei legate de insuficiența energetică și pentru a ajuta la evitarea problemei creșterii rapide a emisiilor în țările sărace pe măsura dezvoltării acestora;
100. subliniază faptul că, deși energia nu este abordată în mod specific în Declarația Mileniului, furnizarea de servicii energetice moderne către săraci este o condiție fundamentală pentru îndeplinirea ODM-urilor; subliniază faptul conform căruia condițiile prealabile pentru tehnologiile în domeniul energiei regenerabile sunt excelente în multe țări în curs de dezvoltare, furnizând o modalitate eficientă de acoperire a costurilor ridicate ale țiteiului și de îndeplinire a nevoilor energetice simultan cu evitarea altor impacturi nocive pentru climat; regretă faptul că UE a alocat resurse financiare insuficiente pentru abordarea provocării legate de insuficiența energetică; evidențiază în acest scop nevoia de fluxuri sporite de ajutoare, precum și un sprijin intensificat pentru investițiile private în tehnologiile din domeniul energiei regenerabile;

AGENDA POST-ODM

101. subliniază faptul că, pentru atingerea ODM-urilor, proporția persoanelor aflate în sărăcie va trebui înjumătățită în decurs de un deceniu, o realizare uriașă, dar care totuși, va lăsa pradă sărăciei cronice sute de milioane de persoane dintre cele mai sărace și mai vulnerabile;
102. solicită UE să stabilească o dată pentru acordul privind o strategie de eliminare a sărăciei după 2015;
103. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezentul raport Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și statelor în curs de aderare, Uniunii Inter-parlamentare, Organizației Națiunilor Unite și Comitetului de Asistență pentru Dezvoltare al OCDE.

EXPUNERE DE MOTIVE

INTRODUCTION

The Millennium Development Goals (MDGs) are time-bound, measurable targets for global partnership. Yet whereas many parts of the world have made significant progress towards meeting the MDGs, Sub-Saharan Africa remains seriously off track and is the poorest region in the world.

AID

In 2005 the EU-15 pledged to reach 0.7% of Gross National Income (GNI) as Official Development Assistance (ODA) by 2015, with an interim target of 0.56% by 2010. At least half of the planned increase from €26.5bn to €50bn is to go to Africa. The European Commission (EC) has already, in its assessment of the EU Strategy for Africa, stated that these targets will be met.

We should note however, that ODA was exceptionally high in 2005 due to large Paris Club debt relief operations. Bilateral aid to Sub-Saharan Africa rose by 23% in real terms to €21bn in 2006, however, if we exclude debt relief to Nigeria, bilateral aid to the region rose by only 2%. The counting conventions used by the OECD do actually allow donors to add in the nominal value of debt write off as aid but the reality is that debt relief does not represent a transfer of any new resources for development. In line with the Monterrey Consensus, debt relief should be taken out of all figures intended to give a clear picture of levels of **actual aid** to Africa.

Clearly the MDGs will not be reached unless the poorest developing countries receive increased and improved aid to complement their own domestic resource mobilisation. The UN, AU, G8 and EU must be galvanised to deal with the current estimates which show that donors should be budgeting for the provision of increases of roughly €3.7bn a year so that the objective of reaching the level of €18.7bn in **real resources** for Africa can be achieved by 2010.

We also need to see a greater commitment to meeting the Paris Declaration Agreement on Aid Effectiveness, which would guarantee essential, long-term predictable funding.

Another factor that needs to be understood is that there are an increasing number of non-DAC donors, including Russia, China and non-DAC EU Member States. Their involvement should be taken into account, particularly the influence of some on governance, economic policy and transparency.

MORE RESOURCES FOR DEVELOPMENT

Development spending must be adequately taken into account when the fundamental review of EC expenditure takes place, starting in 2008.

Innovative sources of finance should also be explored as alternative sources of funding *in addition* to ODA. International Finance Facility for Immunisation bonds have raised €0.75bn for immunisation through the Global Alliance for Vaccines and Immunisation. The French air ticket levy is expected to raise €187mn a year. Eight African and four developed countries have taken initial steps to introduce an aviation levy.

With both the EU Budget and EDF 10 now set until 2013 and showing only marginal increases, a rise in funding will probably have to be channelled through Member States' bilateral aid packages, which implies a proportional reduction in the amount of EU aid relative to the aid supplied to individual EU Member States. Member States should develop strategies that will enable them to channel more money through the Commission. One suggestion has been the creation of a special MDG fund focused on poverty-reducing activities in all poor countries and governed in a transparent and accountable way.

DEBT RELIEF

The promise to deliver 100% debt relief to HIPC countries at Gleneagles has been met. Sierra Leone was the seventeenth country to reach the HIPC completion point at the end of 2006. Eight countries are currently at decision point and a further eight are at pre-decision point. Debt relief has enabled €420mn to be redirected to social spending in Africa, such as the abolition of school fees in a number of countries.

TRADE

The AU has called upon the international community to establish 'fair and equitable trading systems and to facilitate access to their markets'. With the EU negotiating the Doha Round as a single trading bloc, it is clearly an area where Europe has the greatest capacity to affect change.

At the international level and at the level of the EPA negotiations, conditions for market access, technical barriers to trade and restrictive Rules of Origin need to be addressed, as do serious capacity constraints.

CLIMATE CHANGE

The UN Intergovernmental Panel on Climate Change has stressed that while the world's poorest countries have contributed the least to the problem of climate change, they are the worst hit by the phenomenon.

The EU has already made a commitment to reduce greenhouse gas emissions by 20% by the year 2020 and by 30% if there is similar support from other industrialized nations. Donors have also increased their funding to environmental programmes between 2000 and 2005 but this needs to be scaled up to enable poor, vulnerable countries to adapt to sea level rises, deprivation, increased drought and more extreme weather. The EU should also work with developing countries to develop mitigation efforts, by supporting clean, energy-saving and efficient technologies transfer and carbon-proofing investments.

ACCESS TO EDUCATION

Progress towards meeting the universal education MDG is encouraging according to the World Bank, but we still need 50 million African children to be enrolled in school if we are to hit the target by 2010. The first MDG target on gender equality - closing the educational gender gap - was set for 2006 and has already been missed.

Both UNESCO and the World Bank Fast Track Initiative (FTI) note that strategies must ensure that 'hard to reach' children can access their right to basic education - this includes children with disabilities, or from remote regions, chronically poor families or those excluded on the grounds of ethnicity.

There needs to be improvement in the quality of education and UNESCO has warned that the number of primary teachers in sub-Saharan Africa will need to grow from 2.4 million to 4 million by 2015 to ensure universal primary education of quality. Internationally supported efforts are also needed to help countries build national capacity to track and monitor learning outcomes.

International partners must now work towards closing the current global financing gap which stands at around €5.3bn per year. We should congratulate the EC in bringing EU donors together in May 2007 in order that pledges for basic education can be made.

ACCESS TO BASIC HEALTHCARE AND COMBATTING DISEASE

The provision of treatment for specific diseases is increasing but health systems are so weak that progress on efforts to reduce childhood disease and child, infant and maternal mortality is desperately slow. Millions of children are dying despite the availability of simple, low cost, preventative interventions. Equally, millions of women are dying in childbirth or from pregnancy-related causes. In Africa, the risk of maternal mortality is a shocking 1 in 6.

The migration of African health professionals adds to these problems. Oxfam calculates that in 12 countries in Sub Saharan Africa, only 10 per cent of the population is being covered by health workers.

Total health spending increased from 4.1% to 5.6% of GDP between 1990 and 2002, but in some countries domestic spending stagnated or even reversed. There remains a large shortfall relative to financing needs to reach the health MDGs, conservatively estimated by the World Bank at between €18.7 billion and € 37.5 billion annually. Again the Global Fund needs the promise of substantial, predictable long term funding.

At present, over 90% of health research resources are spent on diseases that affect just ten per cent of the world's population. Patent systems may have been working as an incentive for R&D in developed countries but this has not been the case for neglected diseases affecting the poor.

At Abuja in 2000-2001, African governments pledged to spend at least 15% of their budgets on healthcare targets. Since then only a few African countries have addressed health systems in their central development frameworks and only two, Botswana and The Gambia have met the Abuja Commitments.

A RIGHTS BASED APPROACH TO ACHIEVING THE MDGS

The 2006 World Development Report on equity and development refers to gender inequality as the 'archetypal inequality trap'. This inequality is reflected in the poorer performance by women and girls across many of the MDGs. Entrenched discrimination against women continues to provide a major impediment to the kind of progress which will make the realisation of the MDGs possible.

The African Union has signed a Charter on the Rights of Women in Africa. The EU has committed itself to promoting gender equality in all their actions, including in their development cooperation. The EU has also signed the Beijing Declaration and all Member States are party to the Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women (CEDAW).

Saving women's lives means ensuring that they have universal access to sexual reproductive health care and family planning as well as pre and post-natal care. The EU must honour the commitments made at the International Conference on Population and Development in Cairo and should continue to lead the way on sexual and reproductive health rights by maintaining levels of funding for the full range of SRHR services.

Just as gender rights are a cross cutting issue, so are the rights of children and people with disabilities and should be taken into account in all policies and programmes.

PEACE AND SECURITY

Many countries are not making progress on meeting the MDGs and they are generally those that are in crisis or post-conflict. Improving the coordination of security, stabilisation efforts, humanitarian policies and operations with long-term development efforts is essential as is the need for mechanisms to prevent conflict.

The EU needs to support peace building but also to take urgent action on small arms, including support for the International Arms Trade Treaty.

GOVERNANCE

The AU adopted a Charter on Democracy, Elections and Governance at its Summit in January 2007 and has in place an African Peer Review Mechanism. There is still more which has to be done but Ghana and Rwanda for instance, have reacted to their review and are taking action. There needs to be support for civil and parliamentary participation as well as for the political involvement of women. Corruption and bribery remain a concern and we should note that the Extractive Industries Transparency Initiative represents a major step forward.

The EU will support a number of governance programmes under the EU-Africa Strategy and the Cotonou Partnership agreement makes governance a shared responsibility.

BUDGET SUPPORT

While budget aid to ACP countries counted for almost one quarter of EC aid in recent years, the Commission intends to increase this share to more than 50% under the 10th EDF. It is therefore important that mechanisms and monitoring tools are in place to ensure that funds going to the general budget directly support efforts to meet the MDGs.

Developing countries need support to build their own capacity to produce a coherent development management process. A key issue, particularly in Africa, is related to absorption capacity - it is important to acknowledge the centrality of capacity to the achievement of the MDGs.

Donors should also fund the building of parliamentary capacity to scrutinise their government's budgets and policies. There also needs to be increased oversight by the JPA, as its work covers the legally binding and contractual relationship between parliamentarians from the European Parliament and from the ACP.

NATIONAL STRATEGIES DESIGNED TO MEET THE MDGS

According to the UNDP, at least 19 countries have completed MDG needs assessments, and another 55 are in the process of drawing them up. But, to date, not one low income country in Africa has yet received the promised support from the international community to implement these strategies.

The EU, UN and Financial Institutions must support governments in aligning their existing development strategies, such as the PRSPs, with the MDGs through broad based participatory processes and must meet commitments to support scaling up as part of national development strategies.

THE POVERTY FOCUS OF EC DEVELOPMENT COOPERATION

The European Consensus on Development, Article 19 of the Cotonou Agreement and the DCI all place poverty reduction and eradication as the primary objective of EC cooperation with developing countries. It is of some concern to the European Parliament that in 2005, EC aid to transport and other infrastructure projects amounted to around €817mn, while spending on education and health stood at €185mn and €239mn respectively - although analysis of actual spending on these sectors in the context of budget support is difficult. It is important that EC support to the transport sector should have a clear and explicit link to poverty reduction.

There are concerns that, while the criterion for EC support includes human rights and democracy, there are also elements that bring European economic and geopolitical interests into the programming process. National and regional development policies must be democratically set by populations themselves and their respective governments should be accountable to them through democratic institutions and not by conditionality geared to donors own strategic interests.

The European Parliament wants to see a more flexible and adaptable EDF, especially in light of the fact that the MDGs themselves are not immutable.

DONOR COORDINATION

The EU Code of Conduct on The Division of Labour in Development Cooperation is timely and has the potential to improve coordination between the Commission and Member States. It remains uncertain, however, how successful a *voluntary* code can actually be.

THE POST-MDG AGENDA

Even if the MDG obligations are met there will still be millions of chronically poor people who will not have been reached. A global strategy for poverty eradication takes time to evolve so, by 2010, the EU should have a strategy in place geared to tackling that problem.

CONCLUSION

We have seen a groundbreaking 100% cancellation of multilateral debts but on aid we need to see a change of gear because when we strip out debt, Europe's aid is not growing enough to meet the Gleneagles pledges. On trade progress is disappointing, especially since changes in trade rules would benefit the poor more than a quintupling of aid.

In 2005 thousands of our citizens marched under the banner of Make Poverty History. and Oxfam has declared that we are already seeing 'a real improvement in the lives of some of the world's poorest people'. It is time to acknowledge that there has been social and political change and a growing understanding that we should not be calling for charity but rather calling for justice.

PROCEDURĂ

Titlu	Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară			
Numărul procedurii	2007/2103(INI)			
Comisia competentă în fond Data anunțării în plen a autorizării	DEVE 6.6.2007			
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	FEMM 6.6.2007	INTA 6.6.2007		
Avize care nu au fost emise Data deciziei	FEMM 8.5.2007	INTA 7.5.2007		
Cooperare consolidată Data anunțului în plen				
Raportor(i) Data numirii	Glenys Kinnock 28.2.2007			
Examinare în comisie	11.4.2007	2.5.2007	4.6.2007	5.6.2007
Data adoptării	5.6.2007			
Rezultatul votului final	+: -: 0:	18 10 0		
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Margrietus van den Berg, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Corina Crețu, Nirj Deva, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Felekna Uca, Johan Van Hecke, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská			
Membri supleanți prezenți la votul final	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Pasqualina Napoletano, Anne Van Lancker, Ralf Walter			
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final				
Data depunerii	11.6.2007			
Observații (date disponibile într-o singură limbă)				